Sygn. akt IV CSK 772/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa B. P.
przeciwko W. L.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w […]
z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt I ACa […],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398^9 § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398^4 § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398^4 § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398^9 § 1 k.p.c.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej (art. 398^9 § 1 pkt 4 k.p.c.).

Dla spełnienia wymogu z art. 398^4 § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wskazanych w art. 398^9 § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego w tym przedmiocie (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.). Sąd Najwyższy nie jest bowiem trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia, wnoszonym i rozpoznawanym nie tylko w interesie skarżącego, ale przede wszystkim w interesie publicznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2014 r., I CSK 510/13, nie publ.).

Skarga kasacyjna wniesiona przez powódkę nie spełnia powyższych wymagań. Wprawdzie powódka zawarła w skardze kasacyjnej odrębny wywód dotyczący przyczyn przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jednakże ograniczył się on do przedstawienia okoliczności mieszczących się w zakresie stanu faktycznego sprawy i możliwych do zastosowania podstaw rozliczeń między

osobami pozostającymi w związku konkubenckim po jego ustaniu, ale nie wskazała z czego wnika oczywista zasadność wniesionej przez nią skargi kasacyjnej. W postanowieniu z 9 lipca 2013 r., III UK 8/13, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że w sytuacji, gdy przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398^9 § 1 pkt 4 k.p.c.), wniosek ten powinien zawierać odpowiedni wywód prawny opisujący w czym wyraża się ta „oczywistość", a także przedstawienie przemawiających za nią argumentów. Skarżący powinien zatem wykazać kwalifikowany charakter naruszenia prawa, samo bowiem stwierdzenie, że zaskarżony wyrok oczywiście narusza prawo, nie jest równoznaczne ze wskazaniem przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienie Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r., V CSK 80/08, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398^9 § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu. Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach postępowania na rzecz pozwanego, którego pełnomocnik złożył odpowiedź na skargę kasacyjną, gdyż zawarty w niej wniosek o zasądzenie kosztów postępowania został przedstawiony jako aktualny „w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania", nie zaś na etapie przedsądu, na którym zakończyło się postępowanie kasacyjne w niniejszej sprawie.

aw
aj